

Dato	12. september 2017
Sagsbehandler	Ivan Skaaning Hansen
Mail	ih5@vd.dk
Telefon	+45 7244 3112
Dokument	17/10079-18
Side	1/7

Endelig afgørelse vedr. klagen over Lolland Kommunes afgørelse af 12. juni 2017

Jeres j.nr. 8117035

Advokatfirmaet har den 5. juli 2017 klaget på vegne af J, Ravnsborgvej 31, 4943 Torrig Lolland, over Lolland Kommunes vedligeholdelsesafgørelse af 12. juni 2017 vedrørende den mellem matr.nr. 16 k Ravnsby By, Birket, og matr.nr. 8 a smst. beliggende private fællesvej på landet.

Advokatfirmaet har gjort gældende, at der ikke er hjemmel i privatvejslovens¹ § 15 til at kræve ændringer i den i sagen omhandlede indhegning på det omhandlede vejareal. Der henvises til "Private Fællesveje" af Lars Ramhøj².

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet hjemviser Lolland Kommunes afgørelse af 12. juni 2017 for så vidt angår fordelingen af de påbudte arbejder og udgifterne hertil som ulovlig og skal bede kommunen om at genoptage sagen med henblik på, at der træffes en ny afgørelse vedrørende fordelingen af arbejderne og udgifterne hertil.

Vejdirektoratet konstaterer, at det påbudte arbejde (fjernelse af hegnet) eller udgifterne hertil ikke er fordelt i overensstemmelse med bestemmelsen i privatvejslovens § 15, stk. 4, altså mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.

Vejdirektoratet skal endvidere bede Lolland Kommune om at tilbagekalde påbuddet af 5. juli 2017, idet der ikke er hjemmel i privatvejslovens § 15, stk. 4, og § 16, stk. 2, til kun at pålægge J at udføre arbejdet, eller at kommunen udfører arbejdet på dennes regning.

¹ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

² 1. udgave, p. 96, note 10.

Lolland Kommunes afgørelse af 12. juni 2017 og Lolland Kommunes påbud af 5. juli 2017

Lolland Kommune træffer den 12. juni 2017 under henvisning til privatvejslovens § 15 endelig afgørelse vedrørende vedligeholdelsen af den ibrugtagne private fællesvej langs det nordvestlige skel af matr.nr. 16 h – Ravnsborgvej 31.

Det opsatte dyrehegn, der hindrer fri adgang til ejendommen Ravnsborgvej 35 fra den pågældende private fællesvej, indebærer, at vejen på denne vejstrækning ikke er i god og forsvarlig stand. Kommunen påbyder derfor dyrehegnet fjernet. Arbejderne og udgifterne hertil pålægges J, som har opsat hegnet.

Lolland Kommune har den 5. juli 2017 påbudt J at efterkomme afgørelsen af 12. juni 2017. Hvis hegnet ikke er fjernet inden 1. august 2017, vil Lolland Kommune udføre det påbudte arbejde på Js regning.

Vejdirektoratets udkast af 14. juli 2017 til afgørelse i sagen

J har i en række e-mails gjort bemærkninger til Vejdirektoratets udkast af 14. juli 2017 til afgørelse i sagen.

- Udkastet indeholder en række fejlagtige henvisninger til matrikelnumrene. (*Disse fejl er rettet i denne afgørelse*)
- Hegnet er ikke etableret i overensstemmelse med § 3-dispensationen.
- Der er opført en ulovlig dyrefold på det ibrugtagne vejareal.
- Hvorfor har kommunen ikke taget bestemmelsen i privatvejslovens § 57, stk. 1 og 6, i anvendelse, når der er placeret et hegn og rammet 3 egepæle ned i vejarealet, som 2 private fællesveje reelt ensrettes og adgang i T-kryds samt vending på de blinde veje for de fleste typer køretøjer hindres?
- I e-mail af 7. september 2017 gør J gældende, at privatvejslovens § 57 finder anvendelse på private fællesveje på landet efter en analogi, da der ellers vil være tale om en manglende beskyttelse af ejendomsrettens krav om adkomst til sin ejendom.
- I e-mail af 8. september 2017 gør J gjort gældende, at vejen ikke er egnet som redningsvej til hans ejendom på grund af leddet, der indsnævrer vejen, og endvidere er vejen ikke i god og forsvarlig stand til den type køretøjer.
- I e-mail af 9. september 2017 har J gjort gældende, hvordan udgiftsfordelingen efter § 15, stk. 4, og § 16, stk. 1 og 2, bør udformes. Udgangspunktet skal tages i den konkrete og aktuelle brug af vejen siden 2016 og ikke normal og lovlig fortidig og fremtidig brug. J mener ikke, at der er krav om, at arbejdet skal konkurrenceudsættes, da værdien er under 2000 kr.

Lolland Kommune har i e-mail af 15. august 2017 oplyst, at kommunen tager udkastet til efterretning.

Advokaten har i e-mail af 17. august 2017 kommenteret udkastet.

Oplysninger i sagen

Den omhandlede private fællesvej beliggende på Js ejendom, matr.nr. 16 h smst. er en privat fællesvej på landet og administreres af Lolland Kommune som vejmyndighed, jf. privatvejslovens § 1, stk. 2, efter reglerne i privatvejslovens afsnit II, §§ 11-24, jf. lovens § 4.

Lolland Kommune meddeler den 21. januar 2015 dispensation efter naturbeskyttelseslovens³ § 3 til J til at hegne og udsætte kreaturer på naturbeskyttede arealer. Dispensationen vedrører et med rød streg nærmere afgrænset areal af Js ejendomme matr.nr. 8a og 16h. Dispensationen ses ikke i teksten at forholde sig til den eksisterende private fællesvej på matr.nr. 16h.

Retten i Nykøbing F. træffer den 10. marts 2015 afgørelse i tvist mellem J og ejerne af matr.nr. 16 k (Ravnsborgvej 35) om ejendomsretten og afsætning af skellet til det omhandlede areal, hvorpå den private fællesvej er taget i brug.

I april 2016 etablerer J dyrehegn og fangefold. Dyrehegnet er etableret på matr.nr. 16 h næsten⁴ helt op til skellet til matr.nr. 16 k og er udstyret med oplukkelige led, med henblik på at sikre, at ejerne af matr.nr. 16 k kan komme ind til deres ejendom ad de hidtidige adgange - baghave, indgangsdør og gårdport.

Reglerne om vedligeholdelse af private fællesveje på landet

Om etablering af færdselsregulerende foranstaltninger på private fællesveje på landet

Privatvejsloven indeholder ikke bestemmelser om, at vejmyndigheden skal godkende etablering af færdselsregulerende foranstaltninger på private fællesveje på landet.

Bestemmelsen i privatvejslovens § 57 om færdselsregulering på private fællesveje i byer og bymæssige områder finder ikke således hverken direkte eller efter en analogi anvendelse på private fællesveje på landet. Regulering af den kørende færdsel på private fællesveje på landet er som udgangspunkt et privatretligt anliggende, som i tilfælde af uenighed mellem de vejberettigede og vejejerne må afgøres ved domstolene.

Vejmyndigheden kan dog efter regler om vedligeholdelse tage stilling til, om en privat fællesvej på landet er i god og forsvarlig stand med de færdselsregulerende foranstaltninger, som er etableret.

Dyr på veje er reguleret i færdselslovens⁵ § 88. Det fremgår af denne bestemmelse, at heste, kreaturer m.v. ikke må færdes på vej uden at være forsvarligt bevogtet. Det må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Hvis de ikke er tøjrede, skal de være adskilt fra vejen ved forsvarlig indhegning. Denne bestemmelse håndhæves af politiet.

³ Lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017. Loven administreres af Miljø- og Fødevareministeriet, Naturstyrelsen.

⁴ Ejeren af matr.nr. 16 k har i e-mail den 16. juli 2017 oplyst, at hegnet er opført 0,5 m fra skellet i henhold til hegnslovens regler om el-hegn mod arealer med offentlig adgang.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017 om færdselsloven, som senest ændret ved lov nr. 697 af 8. juni 2017

Det fremgår af færdselslovens § 97, stk. 3, at politiet skal godkende afspærring af private fællesveje på landet med bom eller lignende. Færdselsloven indeholder ikke regler om, at politiets afgørelser efter § 97, stk. 3, kan påklages til højere administrativ instans.

Privatvejslovens regler om vedligeholdelse af private fællesveje på landet

De vejberettigede er ansvarlige for, at en privat fællesvej på landet er i god og forsvarlig stand i forhold til færdselsens art og omfang, jf. privatvejslovens § 13.

Hvis en vejberettigede beder kommunen om det, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om en vej er i god og forsvarlig stand i forhold til færdselsens art og omfang eller til udgiftsfordelingen vedrørende den af kommunen fastsatte fremtidige vedligeholdelse af vejen. Kommunalbestyrelsen kan også af egen drift tage stilling til disse spørgsmål. Det fremgår af privatvejslovens § 14, stk. 1 og 2.

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en privat fællesvej skal vedligeholdes, således at den er i god og forsvarlig stand i forhold til færdselsens art og omfang. Kommunalbestyrelsen kan også træffe bestemmelser om, hvordan vejen fremover skal vedligeholdes. Det fremgår af lovens § 15, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan pålægge de vedligeholdelsesforpligtigede grundejere konkrete vedligeholdelsesarbejder i forhold til deres brug af vejen. Udføres arbejdet ikke inden for fastsat tid eller i overensstemmelse med påbuddets specifikationer, kan kommunalbestyrelsen lade arbejdet udføre for den forpligtigedes regning. Det fremgår af privatvejslovens § 16.

Kommunalbestyrelsen kan også bestemme, at påbudte arbejder skal udføres som samlede arbejder under kommunens kontrol. I så fald skal kommunalbestyrelsen iagttage procedurebestemmelsen i § 15, stk. 3, samt den almindelige parthøringsbestemmelse i forvaltningslovens § 19. Kommunen fordeler udgifterne mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen, jf. § 15, stk. 4, 1. pkt.

De arbejder, som kommunen kræver udført som samlede arbejder, skal konkurrenceudsættes, jf. bestemmelserne i lovens § 99 a og §§ 13-14 i bekendtgørelse nr. 1412 af 27. november 2015⁶. Det fremgår af lovens § 18, stk. 2.

Vejdirektoratets kompetence

Vi kan som klagemyndighed alene tage stilling til, om en afgørelse truffet af kommunalbestyrelsen efter bestemmelser i vejlovgivningen⁷, her privatvejsloven, er lovlig. Det fremgår af privatvejslovens § 87, stk. 2, jf. § 6, nr. 1, nr. 2, i bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser⁸.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til rimeligheden eller hensigtsmæssigheden i kommunens vurdering af, hvilken

⁶ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 1412 af 27. november 2015

⁷ Vejloven og privatvejsloven

⁸ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet.

stand en bestemt privat fællesvej skal have for at være i god og forsvarlig stand, eller hvilke arbejder der skal udføres for at opnå den ønskede stand.

Vi kan desuden tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven⁹, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelig god forvaltningskik.

Vejdirektoratet kan således ikke tage udtale sig om fortolkningen af beredskabsloven¹⁰. Vejdirektoratet kan heller ikke tage stilling til, om etablering af hegnet m.m. på den private fællesvej er i overensstemmelse med den efter naturbeskyttelseslovens¹¹ § 3 nævnte dispensation til hegning og udsætning af kreaturer på naturbeskyttede arealer.

Vejdirektoratets vurdering

Vejdirektoratet kan indledningsvist konstatere, at procedurereglerne i privatvejslovens § 15, stk. 3, og forvaltningslovens §§ 19 og 21 om partshøring og retten til at fremkomme med en udtalelse, inden der træffes afgørelse, er iagttaget.

Vejdirektoratet konstaterer endvidere, at kommunens vurdering af, hvad der skal til, for at den omhandlede vejstrækning er i god og forsvarlig stand, er konkret begrundet. Vejdirektoratet har ikke grundlag for at mene, at kommunen i forbindelse med denne vurdering har varetaget usaglige hensyn. Vejdirektoratet kan herefter ikke tage stilling til kommunens skøn.

Vi forstår Lolland Kommunes afgørelse af 12. juni 2017 sådan, at vejstrækningen vil være i god og forsvarlig stand, når afspærringen i form af dyrehegn på vejens areal fjernes, således at de vejberettigede brugere igen har fri og uhindret adgang til vejen.

Vejdirektoratet kan derimod konstatere, at det påbudte arbejde (fjernelse af hegnet) eller udgifterne hertil ikke er fordelt i overensstemmelse med bestemmelsen i privatvejslovens § 15, stk. 4, altså mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.

Fordelingen af arbejderne og udgifterne er således ulovlig.

Dermed er der heller ikke hjemmel til det påbud, som Lolland Kommune den 5. juli 2017 meddelte J.

Konklusion

Vejdirektoratet kan derimod konstatere, at det påbudte arbejde (fjernelse af hegnet) eller udgifterne hertil ikke er fordelt i overensstemmelse med bestemmelsen i privatvejslovens § 15, stk. 4, altså mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

¹⁰ Lovbekendtgørelse nr. 314 af 3. april 2017 om beredskab. Administreres af Forsvarsministeriet, Beredskabsstyrelsen.

¹¹ Lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017. Loven administreres af Miljø- og Fødevareministeriet, Naturstyrelsen.

Vejdirektoratet hjemviser derfor Lolland Kommunes afgørelse af 12. juni 2017 for så vidt angår fordelingen af de påbudte arbejder og udgifterne hertil som ulovlig og skal bede kommunen om at genoptage sagen med henblik på, at der træffes en ny afgørelse vedrørende fordelingen af arbejderne og udgifterne hertil.

Vejdirektoratet skal endvidere bede Lolland Kommune om at tilbagekalde påbuddet af 5. juli 2017, idet der ikke er hjemmel i privatvejslovens § 15, stk. 4, og § 16, stk. 2, til kun at pålægge J at udføre arbejdet, eller at kommunen udfører arbejdet på dennes regning.

Endelig skal Vejdirektoratet bede Lolland Kommune om, at spørgsmålet om, hvorvidt vejen er i god og forsvarlig stand i forhold til beredskabets køretøjer, besvares i forbindelse med sagens genoptagelse. Ligesom vi skal anmode kommunen om at forholde sig til det af J i e-mail af 9. september 2017 fremførte om vintervedligeholdelse, altså om der efter kommunens vurdering er anledning til at fastsætte bestemmelser om vintervedligeholdelsen af vejen.

Andre bemærkninger

Om fordeling af arbejder og udgifter i forhold til de vejberettigedes brug af vejen. jf. privatvejslovens § 15, stk. 4

Denne bestemmelse trådte i kraft den 1. juli 2015, da bestemmelserne i lov nr. 1520 af 27. december 2014 trådte i kraft. Bestemmelsen er en videreførelse af den tidligere privatvejslovs¹² § 18, stk. 2. Det fremgår af de særlige bemærkninger til denne § 18, stk. 2¹³, at "Ved fordeling efter brug er det kommunen, der skønner, hvilken brug den enkelte vejberettigede gør af vejen. Kommunen kan i den forbindelse både tage hensyn til den enkelte vejberettigedes slid på vejen, og den enkelte vejberettigedes behov for, at vejen har en bestemt standard. I praksis lægges der vægt på, til hvilket formål benyttelsen finder sted, f.eks. til landbrugs, erhvervsvirksomhed, beboelse, sommerhus. Herudover kan der lægges vægt f.eks. på ejendommenes størrelse og især ved blinde veje på, hvor lang en strækning af vejen den vejberettigede benytter."

Hvordan den enkelte vejmyndighed opgør brugen, beror således på et skøn, som Vejdirektoratet i tilfælde af en klage ikke kan tage stilling til, så længe det beror på saglige hensyn.

Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til, hvordan vejmyndigheden vægter brugen frem til vedligeholdelsesafgørelsen over for den forventede brug i perioden derefter.

Prøvelse ved domstolene (søgsmålsvejledning)

Hvis jeres klient ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88, 2. pkt.

¹² Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved Lov nr. 379 af 2. maj 2011 og lov nr. 552 af 2. juni 2014.

¹³ <http://www.ft.dk/samling/20101/lovforslag/L48/index.htm>

